

Az új tömeges megfigyelésekre Berija is elégedetten csettintene

2016 november 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A modern tömegdemokráciák el?retörése a civilizált világban (rövid id?re) mindenhol megnyitotta a „szabadság, egyenl?ség, testvériség” érzetét.
Mindenki azt mond amit akar, azt csinál amit akar, továbbá azzal csinálja akivel akarja. Persze mindaddig, amíg valamilyen jogszabályba nem ütközik. A végrehajtó hatalom különböz? módokon kontrollált, fékek és ellensúlyok vannak a rendszerben. Szóval béke van, szeretet és f?leg: szabadság. Papíron.
Ugyanis, bár mindenki sejtette, a dolog olybá t?nik, nem ennyire szép. Egy bizonyos Snowden nev? ember feldobta az amerikai titkosszolgálatot (ez a bölcs, liberális, békés és szeretetreméltó Obama elnök alatt történt – megjegyzem), ahol speciel dolgozott (NSA) és a napvilágra került, hogy gyakorlatilag a teljes világot le tudják hallgatni. És meg is teszik, köztük Merkel asszonyt is sikerült, aki nemrégiben oly meghatóan kezdett el rettegni az orosz titkosszolgálat növekv? aktivitásától. Mondjuk érthet?, mert ha ilyen a barátunk, akkor milyen lehet az ellenségünk…

De vissza az amerikaiakhoz. A kulcsszó a metaadat. A kütyük alapból minden adatot tárolnak vagy magukon, vagy felh?ben és könnyen feltörhet?ek. S mivel mára eljutottunk odáig, hogy szinte minden releváns világpolgár (értsd ezalatt azt a csúnya megkülönböztetést, hogy nem törzsben él Hátsó-Alsó-Küls?-Afrikában) okoseszközt használ – tehát a tízéves Pityike is cirógatós telefonnal jár -, továbbá nagy és elérhet? mennyiségben létezik szabad tárhelykapacitás, ezért szinte mindent meg lehet tudni mindenkir?l, akir?l csak akarjuk. (Meg van rá pénzünk, hogy ez megtörténjen. Elárulom, nagyon sokaknak van.)

Szóval Snowden után történt egy nagyobb balhé, de valójában kiderült: mindenkir?l, akinek valamilyen okoseszköze van, arról, ha akarják, azt tudnak meg, amit csak akarnak.

Ez igaz az angolokra, ausztrálokra, új-zélandiakra (?k az amcsi rendszert használhatják), de a németekre, az oroszokra, és a kínaiakra is. Ezek tények. S?t, a magyar titkosszolgálat kishazánkban is azt csinál, amit akar (jó, néha olyan magyaros bénázás azért akad, néha nagyon kell akarnia, de meg tudja oldani).

Egy szónak is száz a vége: a privátszféra, mint olyan, megsz?nt (vagyis megsz?n?ben van).

Ez egyébként még a diktatórikus szovjetrendszerben se tudott ilyen mérték? lenni, ugyanis amit ma három perc alatt megtud egy átlag állampolgár egy másik átlag állampolgárról (lásd megnézi a Fészbúkját, ráguglizik, stb), azt korábban hetekig tartó titkosszolgálati munkával lehetett kideríteni.

Az úgynevezett környezettanulmány valamikor sok embert igénybe vev? kemény munka volt, el kellett menni a korábbi lakhelyekre, ki kellett kérdezni mindenkit, de ehhez meg kellett nézni a szakközepes naplót, az egyetemi arcképcsarnokot, és utána még a szomszéd Mari nénit is.

Ha valakire ráállt a titkosszolgálat, az nagy er?ket vett igénybe. Fel kellett bontani a leveleket, el kellett menni valami fals sztorival a lakásba szerelni, hogy poloskát telepítsenek, és ez csak a kezdet. Ezért, bár nagyon küzdöttek az akkori kedves er?szakszervek, annyira mégse volt egyszer? az ügyesebb – vagy kiképzett – illet?ket elkapni. Így lehetett például szamizdat, vagy így történhetett az, hogy az ellenzék valamennyire pofázhatott a mi kis langyos Kádárizmusunkban.

Ma viszont sokkal rosszabbra tud fordulni a dolog. A lehet?ség a totális megfigyelésre már most is fennáll, de ma egy olyan – amúgy csak részben – rendszerellenes ellenzék (tehát nem ?felsége ellenzéke, mint a Hazafias Népfront), mint valamikor az SZDSZ, Fidesz, vagy MDF volt, már a kezdeti pillanatok után totális megfigyelés alá vehet? (sokkal könnyebben, gyorsabban mint valamikor), tokától bokáig, ideértve a teljes családot hetedíziglen. S bár léteznek eszközök ez ellen is, de egész egyszer?en jóval kisebb az elt?nési esély azok számára, akik nem laknak egy 4 millió fölötti nagyvárosban (kivéve persze ha nem arab terroristák).

Ezt hívják bulk data monitoringnak.

Ennek a lehet?ségét félig törvényesen félig rendeletileg nyitották meg az amerikaiak, most meg épp a britek, az oroszoknál, meg a kínaiaknál pedig ez soha nem is volt kérdés.

Mivel tehát ez a lehet?ség adottá vált, el kell gondolkodni azon a kérdésen, hogy valójában létezhet-e demokrácia privátautonómia nélkül.

Mi az a privátautonómia?

A privátautonómia egy olyan fogalom, amely alapvet?en nehezen definiálható, de valahol azt jelenti, hogy a magánadataink és magánvagyonunk felett saját magunk rendelkezünk. Ennek biztosítása a modern jogállami demokráciákban állami feladat. Ez a mondat azonban az els? pillanatban a fenti technikai és jogi lehet?ségek alapján úgy alakul át, hogy nem biztosítása lesz a feladat, hanem az „ellen?rzése”.

S onnantól ott tartunk, hogy még egy hülyét se kell megválasztani a kormányzati pozíciókra, a kinevezett titkosszolgálati vezet?k azt csinálnak velünk, amit a kedvük tart. S itt nem is feltétlenül a magyarokra kell gondolni, hiszen bármelyik épp nem baráti ország épp nem baráti szolgálata már akárkit, akármikor ellen?rizhet.

Ez pedig gyakorlatilag, mint folyamat, igen hamar véget vet a demokrácia lehet?ségének. Hiszen elég csak pár „gondolatb?nt” beiktatni a rendszerbe – lásd ilyenek a véleményszabadság kifejtésének határait feszeget? büntet?paragrafusok, s onnantól kezdve már valaki joggal szankcionálható, a választásból – jogszer?en és szakszer?en, bíróságilag – kizárható, fenyegethet?.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló